

SZABÓ RÉKA DOROTTYA

torkában víz fülében szél

*Férfiúszásban vagyok a leggyengébb,
de abban úszok, mert te is abban úszol.
(Cirok Szabó István)*

azon az éjszakán nem lesz vihar hiába az előrejelzés
szélcsend költözik a hallójáratokba
a hordalékot számláljuk
ukrajnából percenként húsz darab kommunális szemét
ez jóval több mint az hogy itt ülünk
gazok beszélnek meztelen bőrünkhöz a néma veszélyről
apró leveleikkel a vízbe tolnak két súlyos testet
gerletollként csobbanunk és végre
torkokat töm be a tiszta piszkos szervezete
a folyam hordalékaiból faragsz nekem szobrot a lényegről
hogy a férfiúszás valójában nem érti a szavakat
torkában víz fülében szél
körbehullámszol kiszorítod a tisztát és
megtanulok férfiúszni

szilvia

kék fedelű üvegecskében az oregánó
polcon a cimet és a szezámmag között
világoszöld selyemruhában
paradicsomlevest főzök
láncot gyöngyöz az ebéd évek óta
nem láttam kagylót
moszkvából petuskiba a sporhet elé betonozva
levest főzni ugyanaz mint egy tökéletlen létezés
vagy mint az
hogyan nekem először a szó aztán a gondolat
látod megy ez nekünk ha hetekig egy
megírhatatlan emlék vagy
szerencsés vagyok szilvia az oviban megmutatta
csukd be a szemed és takard el
ott az a kis alaktalan alak a világ keletkezése
üveget szándékosan megpuhítani nem
oregánólevélke-világok fakón táncolnak
meg egy ideges rongydarab